

DÜŞ KURUSU

1960'ların sonu 1970'lerin başında tüm dünyada yükselen özgürlük ve demokrasi çağlığından Türkiye de nasibini almış; sol ve sosyal demokrasi kavramları kitlelerle tanışmıştı.

O yıllarda CHP'yi ve **Ecevit** 'i ben sol cenahın farklı bir yerinden izliyordum.

Ecevit 'Milli Şef' e karşı CHP Genel Başkanlığı'nı kazandığı kurultayda, "*Devrimin halka değil, halkın dışında ve üstünde ilerici kadrolara dayanarak yürütüleceğine inananlar bizimle beraber olamazlar*" diyordu. Onun "*Halkçı Ecevit*" diye anılmasını sağlayan pek çok örnekten birisiydi bu kurultay.

"*Toprak işleyenin, su kullananın...*"

"*Ne ezilen, ne ezen; insanca hakça bir düzen*" gibi sloganlar tüm ülkeye yayılmış, herkesin umudu "*Karaoğlan*" in adı dağlara taşlara yazılmıştı.

Onun genel başkanlığı döneminde CHP kabuk değiştirmiş, gençleşmiş, geniş toplum kesimleri için bir soluk borusu olabiliyordu.

Bugünkü CHP'nin programından farklı olarak o günkü CHP'nin programında örneğin "*seçilme yaşının 21'e indirilmesi*", "*devlet yetkilerini, halkın özgürlük ve örgütlenmesiyle sınırlamak*", "*fikir suçunu kaldırmak*" gibi öneriler yer alıyordu.

CHP Gençlik Kolları "*Demokratik Sol Düşünce Forumları*" düzenliyordu. CHP halka karışmış, sokağa yayılmıştı.

Yüz binlerin katıldığı 1977 Taksim mitinginde Ecevit, "*Halk, düzeni değiştirme kararı almış. Dursam beni aşar*" diyordu.

Ecevit'in deyimiyle halkın düzeni değiştirme kararı başarılı olamadı. Ama 12 Eylül 1980'de askerler düzeni değiştirdiler. Siyasi partiler kapatıldı. Liderleri Hamzakoy'a gönderildi. Darbenin başı **Kenan Evren** cumhurbaşkanı oldu.

Ecevit, CHP'nin genel başkanlığından istifa etti. Ona partinin başında dur diye ısrar edenlere, ancak "**Ali Topuz** ve **Deniz Baykal**" sız" çalışmalarının içinde var olabileceğini söyledi. Nitekim Ecevit'in bu talebine karşılık Deniz Baykal ve Ali Topuz yeni parti çalışmalarının içinde yer alırken Ecevit içine kapandı, kabuğuna çekildi. CHP kapatılmıştı, ama darbenin ardından yeniden filizlenen sol parti kurma girişimlerine yanaşmadı.

O kararını vermişti. Yeni bir parti kurdu. Adına "*Demokratik Sol*" dedi. Ve partisini yeniden iktidara taşımayı bildi, yeniden başbakan oldu.

Yeni neslin aklında 2001 ekonomik krizi ve hastalığı nedeniyle başbakanlık görevini bırakması yönündeki ısrarlara karşın sonuna kadar direnmesiyle yer etti.

"**Fethullah Gülen** ile olan ilişkisi ve **Vahdettin** hain değildir" açıklamalarına karşın yığınlar onu, "*Türkiye laikdir, laik kalacak*" sloganlarıyla uğurladı.

İşte Ecevit'i uğurlarken aklımdan onun, dolayısıyla bu ülkenin otuz yıllık kısa tarihi geçti.

Benim kuşağımın pek çok üyesi için Ecevit "*halkçıydı*", "*Karaoğlan'dı*", "*umuttu*", "*solcuydu*"; adını dağlara taşlara yazdırmıştı.

Cenazesinde kitleler ağladı, helal ettiler haklarını. Belki de hatırladılar; "*Ne ezilen ne ezen hakça bir düzen*" dedikleri günleri ve o günlerin ardından ağladılar.

Rahşan Ecevit cenaze arabasına tutunarak eşinin ardından yanına beyaz güvercinleri de alarak ve kırmızı karanfillerle yürüdü.. yürüdü.

Bizler neleri ortak etmedik ki düşlerimize; bazen beyaz güvercinleri, bazen kırmızı karanfilleri, bazen de gülleri. Ekmek, şarap ve hürriyeti kavgamız.

Ve "*Karaoğlan*" düşlerini yanına alarak, bize ise düş kırıkları bırakarak ayrıldı aramızdan...